կային։ Ի դոյզն ընթացից թուէին նոքա ինձ վաստակաբեկք, հայրն ընդ որդիս. և տեսանէի զի պատառէր նա սայրասուր ժանեօք զկողս նոցին։ Եւ իբրև զարթեայ ընդ այգս այգուն, լուայ զաշխարել որդեկաց իմոց՝ որ կային 'ի քուն անդանօր զինև՝ և խնդրել հացիկ։ Անագորոյն ես, եթէ տակաւին ոչ արգահատիս ընդ դոյժն որ աղդէր իմումս սրտի. և թէ չարտասուես ընդ այս, և ընդ ինչ լիցիս արտասուել։ Վաղ իսկ զարթուցեալ էին 'ի քնոյ, և ժամն ճեպէր՝ յորում հանապազ սովորն էին մեզ ածել կերակուր. անցնիւր երկբայէր ընդ անուրջս իւր։ Եւ ահա լուայ ներքուստ ճռնչիւն աղխելոյ դրանց ահեղ դղեկին. և զաչս իմ 'ի դէմս որդեկաց իմոց դարձուցի առանց յօդելոյ բարբառ։ Ոչ արտասուէի՝ այնպէս սալացեալ 'ի ներքս սրտիս. ողբային նոքա. և Անսելմեակն իմ ասաց ցիս. Հայրիկ, էր այդպէս հայիս, զի՞ եղև ընդ քեզ։ Այլ ես ոչ արտասր, և ոչ յաւելի բան մի զօրն զայն, և ոչ զգիշերն որ ածէր յաշխարհ զարևն վաղուեան։ Ի ծագել աղօտ նշուլից 'ի խորշ դժընդակ բանտին, և 'ի տեսանել իմումս 'ի քառեակ դէմս անդ զնոյն իսկ զիմս կերպարան, խածի առ վշտիս զերկոսին ձեռս իմ։ Նոցա զմտաւ ածեալ՝ զի ես զայն առ 'ի կաղդուրել զսիրտ առնէի, ելին կանգնեցան իսկոյն և ասեն. Հայր, յոյժ դուշնաքեայ իցեն մեր թախիծք, թէ մեզք ճարակիս. դու զգեցուցեր մեզ զայս հեգ մարմին, և դու 'ի սմանէ մերկացար զմեզ։ Յայնժամ թագուցի զտագնապ սրտիս, զի մի յաւելից նոցա տրխրութիւն. կացաք անբարբառ զայն օր և վաղիւ. երկիր անողոք, ո՛հ էր ոչ հերձար։ Եւ այն ինչ հասաք աւուր չորրորդի, անկաւ առ ոտս իմ կաղդոս տարածեալ, և ասէ. Հայր իմ, ընդէր չօգնես ինձ։ Ասա անկաւ մեռեալ. և որպէս դու զիս տեսանես, տեսի ես անդ զերեսին մի առ մի անկեալ 'ի հինգերորդի և 'ի վեցերորդ աւուր 'ի գետին։ Յայնժամ գնայի ես կոյր առ խարխափ առ մէն մի նոցունց, զաւուրս երիս ձայնեալ զնոսա՝ յետ մահու նոցին։ Եւ ապա յաղթեաց սով վշտաց սրտի։ Յասել իւրում զայս, դժնեայ հայեցիւք եխած վերստին զողորմելի գանկն ատամամբք իւրով՝ որ պատահեցին ոսկերն՝ իբրու շան ժանիք կարծրակուռ։ Ո՛վ Պիսա քաղաք, նախատինք գրոհից գեղապանծ երկրին, ուր քաղցրահնչէ սիւն 'ի լսելիս· քանզի մերձակայք քո յամեն քաղաքք 'ի պատժել զքեզ, հասցէ Կապրայա, հասցէ Գորգոնա, թումբքս կանգնեսցեն 'ի բերան Առնեայ, զի հեղձցին 'ի քեզ բնակիչք համբրէն։ Եթէ զՈւկոլին կոմս եցոյց համբաւ բերդորէից քոց եղեալ մատնտու, չէր պարտ քեզ զորդիս նորին այնպիսեաց մատնել աղետից։ Զքմեզս առնէր հասակ նորաբոյս և նորն թերէ՝ զՈւկոչչինէ և զՊրիկադա և զմիւս երկոսին զոր երգն իմ 'ի վեր անդր յիշատակեաց։

ՏԱՆԴԷ, ՏԱՐՏԱՐՈՍ

ԵՐԳ ԼՌ-ԼԴ.

Գաղտնիք Ովկիանոսի.

Պ. Կրին անուանի ծովասուզակը Հայիդիի մէջ Սիլվիր Պէնքս (Արծաթեայ խարակք) ըսուած տեղը տեսածը այսպէս կը նկարագրէ. «Երբ ծովուն մէջ մը խեցայ, բուստի մեծ խարակի մը վրայ կեցայ, որուն երկայնութիւնը 40 մղոն, լայնութիւնը 10ԷՆ 20 մղոնի կը հասնէր։ Այս բուստի ահագին խարակը ծովասուզից առջին այնպիսի գեղեցիկ ու վեհ տեսարան մը կը բանայ՝ որ երբէք տեսնուած չէ։ Ջրին խորութիւնը 10ԷՆ ինչուան 100 ոտք կը զանազանի. և այնպէս ջինջ է որ ծովասոյզը լուր մըտնելէն ետքը 2 ու 300 ոտք հեռաւորութենէ կրնայ տեսնել քիչ մ'աչքի մշուշութեամբ։ Շատ տեղ Ովկիանոսին խորը մարմարիոնէ սալայատակի պէս շիտակ է. ուրիշ տեղ՝ բուստէ սիւներ կան կանգնած, 10ԷՆ ինչուան 100 ոտք երկայնութեամբ և 1ԷՆ 8 ոտք տրամագծով։ Ամենէն բարձր սիւներուն գլուխ-

ները հաղարաւոր առկախեալ կամար-
ներ կան, որոնց ամեն մէկն ալ ուրիշ
հաղարաւորներով զարդարուած, ամ-
նը միատեղ ջրերու երևակայեալ յա-
ւէրժահարսանց բնակութիւն կը կազ-
մեն։ Ուրիշ տեղեր ալ կամար կամարի
վրայ ձևացած է. ու երբոր ծովասոյզը
Ովկիանոսին տակը կեցած՝ աչք մը տայ
այն բազմապտոյտ բաւիղներու վրայ,
վրան վախ մը կը տիրէ, և կը կարծէ
որ երկայն ատենէ 'ի վեր Ովկիանոսի
ալեաց մէջ թաղուած մեծ մայր եկե-
ղեցւոյ մը մէջ ըլլայ։ Ասդիս անդին
բուստերը ջրին երեսէն վեր կը բար-
ձրանան, իբրև թէ բարձրագոյն սիւներն
ըլլային և աշտարակներ հոյակապ և հի-
մայ աւերեալ տաճարաց. իւրաքանչիւր
բուստերու խոռոչից միջոց՝ ուր ջուրը
հող դիզած է՝ կան անթիւ տեսակք
թուփերու, մացառներու և բոյսերու։
Ամենուն ալ գոյները նուազ են իրենց ըն-
դունած լուսոյն նուազութեանը պատ-
ճառաւ, թէպէտ և զանազան գոյնի աս-
տիճաններ ունին, և ամենն ալ ցամա-
քային հողուն վրայի աճող բոյսերէն բո-
լորովին տարբեր տեսակ են։ Անոնց մէ-
ջէն մէկը մասնաւորապէս իմ ուշադրու-
թիւնս գրաւեց. լայն բացուածքով ծո-
վային հովահարի մը կը նմաներ, երփն
երփն և զանազանեալ գոյներու աստի-
ճաններով։ Սիլվըր Պէնքսի մէջ բնա-
կող ձուկերն ալ իրենց բնակարանին
պէս նորատեսիլ են, ամեն տեսակ ձև,
գոյն և մեծութիւն ունին. կանոնաձև
կոպիէն սկսեալ մինչև գնտանման արե-
ւաձուկը, ամենէն տխուր գոյնէն մին-
չև դլփինի վրայի շարժական գոյները։

Կապարեայ անօթներ գործածելու վնասը։

Ամենքը գիտեն դէշ կերպով անա-
գուած ամաններ գործածելէն առաջ ե-
կած անպատեհութիւնքը, կամ լաւ ևս
ըսենք պատահած վնասները. վասն զի
շատ անգամ անագին համեմատութիւ-
նը շատ աւելի քիչ կ'ըլլայ քան զկապա-
րինը։ Ամեն ազգաց մէջ այս նկատմամբ
ոստիկանութեան պատուէրները շատ
քիչ անգամ'ի գործ դրուած են, և յայտ-
նի է այսմ հետևանք եղած դիպուածնե-
ները։

Բաւական ատեն է որ Գաղղիոյ պա-
տերազմի պաշտօնեայն կը պատուիրէր
բոլոր զինուորական հիւանդանոցաց
գլխաւորներուն, և կ'ուզէր որ ապահով
ըլլային այս հրամանաց ճշգրիտ կերպով
կատարուելուն։ Քանի մը ամիս կայ որ
Պ. Ժաննէլ ուղղած է բժշկութեան ճե-
մարանին գրութիւն մը այս նիւթիս
վրայօք, որ նախ կը խօսի զինուորական
հիւանդանոցին նկատմամբ՝ որուն գլ-
խաւոր դեղավաճառն է, և յետոյ Պոր-
տոյ քաղաքին անագիչներուն գործա-
ծած անագին վրայ մասնաւոր հետա-
զօտութիւններ ըրած ըլլալով։

Այս կարևոր աշխատութեանս վրայ
է որ Պ. Կոպլէ կարդացած է խղճմտան-
քաւոր և հմուտ տեղեկութիւն մը, յո-
րում յիշատակեալ են նոյն յանձնարա-
րական ժողովքին ըրած լուծումները,
որ ահաւոր արդիւնքներ ցուցըներ են
հասարակաց առողջութեանը նկատ-
մամբ։ Այսպէս 'ի Բարիզ տարգալ մը
գտած են, որ կը բաղկանար 62 անագէ
և 38 կապարի խառնուրդով. թաս մը,
38 անագի և 42 կապարի խառնուր-
դով. սուրճի տարգալ մը, 75 անագի
և 25 կապարի խառնուրդով. աղբիւրի
մը ծորակ, 70 կապարի և 30 ծարրա-
քարի խառնուրդով. ստոման մը, 80
կապարի և 20 ծարրաքարի խառնուր-
դով. և այլն։

Ա. Անագօծելու՝ ընտիր անագ գոր-
ծածել, որուն մէջ կ'ըլլայ 1–2 առ 100,
որովհետև այս մետաղը վտանգաւոր չէ
հասարակաց առողջութեանը համար,
և որ կրնայ միայն գործածելի ըլլալ
այս կիրառութեանս համար։ Բ. անա-
գին խառնուրդը պէտք է 5–6 ըլլայ առ
100 կապարի բոլոր անօթներուն և խո-
հակերոցի սպասներուն համար, վասն
զի այս քրայական նիւթոց խառնուած-
քը շատ վտանգ մը չիպատճառեր և բա-
ւական է մետաղին հաստատութեանը